

Alcaldesa de Barcelona,
Degà del Col·legi,
President de la Conferència de Directors,
Companyes i companys.

Barcelona, 21 de novembre de 2016

Bon dia.

Voldria començar la meva intervenció, felicitant cordialment al Col·legi per l'enorme esforç organitzatiu, que un Congrés així suposa, i també a tots els participants per la seves aportacions.

La meva contribució a l'acte d'avui, voldria ser una salutació i un breu missatge, de part d'uns quants milers d'arquitectes i, de més milers encara d'altres professionals, per acabar amb una breu notícia de la nostra xarxa institucional que entenc que es el que se'm demana.

Us adreço doncs, en ocasió del Congrés, una salutació de part de la Unió Internacional d'Arquitectes i del seu President Esa Mohamed, i una altra, de part del Consell d'Arquitectes de Europa i del seu president Luciano Lazzari.

També, naturalment, una salutació de tots arquitectes de Espanya, així com del Consell dels Arquitectes i de la Unió Professional que presideixo, i del Consell Europeu de les Professions, del que soc vicepresident.

El missatge telegràfic, fet amb paraules clau, que puc adreçar-vos, de part d'aquestes institucions que treballen en xarxa, seria el següent.

Canvi de època / nous paradigmes / nova ocupabilitat / habitabilitat de les persones / nou contracte social / decisiva importància de la formació continua i de la Deontologia / decisiva importància de la especialització (amb un relat propi i no aliè) / profusió de problemes globals / profusió de respostes locals / alineació entre escales / les escales tenen poders / i en fi: empoderament de l'acte professional: expert, ètic i independent, al servei d'una nova societat. / Entre el consumidor i la empresa...

Aquest es el missatge.

Ara bé, mentrestant això passa, a la Unió Internacional d'Arquitectes, a París:

el Consell, és a dir, el Cscae, redacta un canvi de estatuts i postula una nova orientació cap a la ciutat, cap a les agendes urbanes, cap a UN Habitat. Emblemàticament ho fem, promovent una subseu tematitzada de la Unió Internacional d'Arquitectes a Barcelona: el BCN Urban lab per ajudar a fer-ho i a compartir-ho, amb els arquitectes del món.

2on. Mentrestant això passa també, al CAE, a Brusel.les, al Consell dels Arquitectes d'Europa:

El Cscae, el Consell, impulsa desde fa cinc anys, de fet lidera, una nova estratègia de polítiques públiques d'arquitectura al servei de la habitabilitat, com la millor i més intel·ligent acció de la professió, davant, i en front, de la desregulació. Es una estratègia multiescalar, a la Unió, als estats, a les Comunitats, a les ciutats. És una estratègia inspiradora.

Promovem també, a Bruselles, una reflexió en forma de manifest, sobre la especialització dels arquitectes, amb un relat propi i no amb un relat aliè, adequat a la disciplina i al moment actual.

3er. Mentrestant això passa, al Consell dels Arquitectes d'Espanya, al Cscae, a Madrid:

Defenseu -i salvem- les atribucions tecnològiques dels arquitectes; el .que no és fàcil; i Defenseu -i salvem- el visat i la col·legiació.

Obviament impulsem, la llei d'arquitectura estatal, que té ja un articulat i un compromís de tres dels quatre grans partits i que, dins del quadre competencial de l'estat, hauria de regular matèries importantíssimes per la professió, com ho son, la ffcc obligatòria, la habilitació per exercir, la propietat intel·lectual, els concursos i la contractació, la habitabilitat, la responsabilitat triennal, la extensió de la responsabilitat civil, els lloguers, etc.

Hem redactat i aprovat un nou Codi Deontològic, lluny de 1971, alineat amb Europa, inspirador de altres.

Hem proposat als Governs, i redactat, un Plec General de Condicions per a la licitació de projectes, que inclou un simulador electrònic de honoraris pels tipus de licitació, així com un exigent manual de qualitat, que també tenim fet i registrat.

Participem en el decisiu procés de avaluació mútua de les Professions Regulades europees.

Impulsem, amparats per la nova directiva, el reconeixement de les nostres atribucions tecnològiques a Europa.

Aconeguim, el reconeixement acadèmic del títol de màster per a tots els arquitectes. I finalment, sortint ja per fi del nostre propi armari, ens presentem i guanyem, insòlitàment, val a dir-ho, una candidatura a la Unió Professional espanyola, que ara presidim.

I 4art i últim. Finalment, mentre tot això passa, a la Unió Professional: vetllem per una Llei de Col·legis i Serveis Professionals millor que la darrera coneguda de novembre de 2014, que ja era una mica millor, que les desastroses versions inicials; I impulsem també una reflexió transversal, interprofessional, basada en la cooperació, i un estudi profund (jurídic, econòmic, polític) amb els companys europeus, sobre la condició i l'estatut del nou professional i el seu encaix en la nova societat.

Això és el que fem, modestament, a la manera de l'amic invisible, lluny dels focus mediàtics, des de la UIA a París, des del CAE a Bruselles, des del Consell i la Unió Professional, a Madrid.

Benvolguts companys i companyes, és la meua opinió, que els arquitectes i la resta de professions, haurem de treballar alineats si volem influir. Es a dir, que la xarxa institucional, haurà de treballar coordinada i alineada si vol ser escoltada, si vol ser eficient. Que és tant com dir, que davant dels problemes de la arquitectura i dels arquitectes, que en general son globals, i de les professions, que també ho son, ja no podrem respondre únicament amb les habituals pugnes entre escales o amb les habituals pugnes entre professions. Perquè si fem això, ens escombraran.

Amigues i amics, la ocupabilitat de l'arquitecte europeu, depèn avui, al meu entendre, primordialment, de tres qüestions clau. Primerament, depèn de que siguem capaços de clarificar la missió de la professió amb molta radicalitat. Segonament, depèn també, de la disposició de un relat propi de especialització. I tercer, depèn també, de que disposem d'una millor formació jurídica i econòmica bàsica. Tres qüestions fonamentals, que tenen també, rang europeu i que fan tot l'efecte, d'una certa refundació.

Proposem el següent. Si la salut és el problema, la medicina és la solució. I si la habitabilitat de les persones és el problema, i arreu del món és així, la arquitectura n'és la solució. Perquè la habitabilitat de les persones és la nostra missió. De ben segur, que al respecte, ens haurem d'explicar i reorientar, molt millor. Hem de canviar el rumb, com de fet, ja estem fent.

Estic segur que el Congrés, quines sessions de síntesi comencen avui, farà una aportació catalana, com sempre, significativa. Perquè en tot això, Barcelona, hi té molt

a dir, i sobre tot, molt a compartir. Perquè crec sincerament, que avui, en l'actual context, compartir i cooperar, és guanyar.

Moltes gràcies, bones Jornades de síntesi i molt bon congrés per a tots i totes.

Jordi Ludevid
President Cscae i de UP
VP de CEPLIS